

[Simonsen.]

målsætningerne i arbejdsmarkedspolitikken at nå frem til at afskaffe begrebet arbejdsløshed, således at man i en periode under beskæftigelse automatisk er under uddannelse. Ikke mindst når det drejer sig om lavtlønsgruppen, finder vi, at dette synspunkt bør have en særlig stærk placering. For hvad er det, der er et af de primære karakteristika ved lavtlønsgruppen? Det er vel netop, at man ikke har haft den samme chance for uddannelse, som andre i samfundet har haft. En højere arbejdsløshedsunderstøttelse hjælper ikke disse mennesker ud af deres nuværende situation. Det gør kun uddannelse som baggrund for bedre indtjeningsmuligheder. Derfor finder vi, at det vil være væsentlig mere konstruktivt og befordrende for en menneskelig placering, at regeringen ikke så meget på, hvad der tager sig pænt ud i form af procentsatser, men så på et reelt indhold til gavn for de mennesker, som vi taler om her. For vi er da enige om, at der er ting, der kan gøres bedre for lavtlønsgruppen.

Jeg ved godt, at det ikke er god latin at diskutere, hvorvidt 90 pct.-loftet for den gruppe, vi her taler om, kan gøre det vanskelige for arbejdsformidlingen at få de pågældende i arbejde igen. Man kan jo ikke se bort fra tilfælde, hvor man i hvert fald med de lempeligere skattetræk kan komme i den situation, at indtjeningen under arbejdsløshed kan være større, end når man er i arbejde.

Jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at vi tror på arbejdsformidlingen som det rigtige system, og vi tror på, at vi skal nå frem til en situation — og vi tror også på, at den formentlig vil komme inden for en ret overskuelig fremtid — hvor arbejdsformidlingen er i stand til at beherske dette område, men vi tror til gengæld ikke helt på, at arbejdsformidlingen i 1972 er nået til det stade, hvor man kan undgå at misbrug finder sted.

Jeg vil gerne i den forbindelse pege på en ting, som har været fremme i debatten på det seneste i forbindelse med landsarbejdsmålsrådets afgørelse, når det drejer sig om dagpengereetten for arbejdstagere, der er gift med selvstændige. Jeg synes i og for sig, at man ved den afgørelse dokumenterer, at man ikke har den fulde tiltro til, at arbejds-

formidlingen kan få de folk i arbejde, som i en periode er uden beskæftigelse. Hvad er ellers motiveringen for at begrænse dagpengereetten for de mennesker, som ikke er selvstændige, men, som bare er gift med selvstændige? Jeg vil oven i købet sige, at her mener jeg i og for sig der er en langt svagere motivering. Hvis man tager eksemplet med murersvenden, der er gift med en damefrisør, der har selvstændig salon, så har jeg meget svært ved at se, at murersvenden skulle være særlig interesseret i at hjælpe sin kone med at udøve jobbet i frisørsalonen fremfor at tage arbejde. Jeg tror ikke på det, jeg mener, der i og for sig er langt mindre risiko her. Men jeg har taget dette eksempel frem for at give en fornemmelse af, at man allerede i dag i sine afgørelser viser, at man ikke nærer den fulde tiltro til arbejdsformidlingens effektivitet, og derfor mener jeg ikke, man kan fortænke os i trods alt også at tage denne problemstilling frem i vurderingen af satsene på de 90 pct.

Vi mener derfor ikke, det på grundlag af de her anførte betragtninger er rimeligt på nuværende tidspunkt at indføre denne begrænsede 90 pct.-regel.

Jeg skal ikke komme nærmere ind på den række af tekniske ændringer, der er i forslaget. Jeg synes, de gennemgående ser meget fornuftige ud, og vi kan få lejlighed til at diskutere dem i udvalget, men jeg har i særdeleshed hæftet mig ved, at arbejdsministeren i sin fremsættelsestale bl. a. anfører:

„Fra Arbejdsløshedskassernes Samvirke og i øvrigt fra anden side har der været rejst kritik af den gældende lovs bestemmelser om pensionisters forhold til arbejdsløshedsforsikringen.

Regeringen mener, at denne kritik er velbegrundet, og spørgsmålet er for tiden genstand for en indgående og hurtig overvejelse, i hvilken socialministeriet er inddraget“.

Jeg forstår ministerens udtalelser på den måde, at der her sigtes til spørgsmål, som jeg for ca. halvanden måned siden rejste over for ministeren omkring de problemer, som privatpensionister med en pensionsalder før de 67 år kan komme i, når pensionen er for lav. Jeg vil gerne føje til allerede på nuværende tidspunkt, at vi i den konservative folketingsgruppe agter at stille æn-